

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Celeritas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

A tantum apud Horum super Equo reperias & pervulgatus aqud omnes fertur:

Ἴππαι μὲν σφυχῶν γένεσις, τὰνερι δὲ μελιοῦτ.

Nam culices ab Equis, sed Apes ab origine Tauri.

Diligentes enim rerum naturalium observatores, ex Bovillo occipitis cerebro apes gigni tadidere, ex Asini cerebro crabones, ut ex Equo vespas, atque ex humano cadavere serpentem. Non tamen hic simpliciter vespa intelligentum, sed quod per vespat idemtide soliti essent significare, per cuius hieroglyphicum pugnacitatem & infestum aduersus hostes ingenium ostendebat: de qua inter insecta loco suo differuimus.

VESPAE.

CELERITAS. CAP. III.

B **A** Dhæc celeritatis indicium est. Equis quodque apud Lucretium, *Fortis Equi rū*, legitur, Marcellus celeris exponit, eoque spectare volunt Virgilianum illud,

An. lib. 11.

Quidnam egregium si famina fortis Fidis equo?

ubi Aruns Camillam equi perniciitate fretam: non virtute sua strenuam, incusat. Multa vero inventi as apud rerum scriptores super Equorum perniciitate: sed id ego tantum memorabo, quod Alanis à Probo Imperatore devictis, Equis in præda repertus est, qui, ut captivi attestabantur, centum ad diem passuum millia decurreret, perque octo vel decem dies vigore minime fracto perduraret. Sedenim eam in militaribus Equis fugacitatem Imperator ipse contempst, repudiatusq; fugitivo militi potius quam fortis convenire indicavit, *in no⁹ hōlū* Nympham apud Hesiodum invenias, quod nomen ob velocitatem effictum autem interpretis: vim quippe aquarum eam intelligentes, qua navigia cursu celerrimo rapiuntur. Quique Neptuno appinguntur Equi, pernicis ejusdem cursus indices habentur, qui maritima fit navigatione. Naves enim Equorum curruumque usum affatim suggerunt, unde & Equos, & currum Neptuno videmus attributos: nam is apud Maronem,

An. lib. 1.

Flebat Equos, corruḡ volans dat lora secundo.

Jam & proverbium à Cicerone usurpatum est super celeritate, tum Equis, tum velis, ad Quint. Frat. Sic ego (ait) te saepe existante cursu, corrigam tarditatem tuam tum Equis, tum velis. De omni vero conatu exhibito, in Officis sic ait; Cum his velis Equisq; decertandū est. Astronomi undecimo Virginis gradu Equum admovent ad hominis velocitatem indicandū qui cum eo sit gradu lucem auspiciatus. Appingeatur vero Neptuno Equus anteriore parte figura sua posteriore vero effigie pisces, qui caudam in spira replicaret, quod veteres sculptura paſſim, & plerique Gallieni numi palam faciunt, in equibus inscriptio est, *NEPTUNO CONS. AUG.* Nota præterea est fabula, in Deorum concilio pro impo- *Gallieni* nendo Athenis nomine, percussa à Neptuno petra exiliisse ferum Equum. Nam & interpres Pindari *numi*, rem tangit hujusmodi. Paſſim vero apud veteres Neptunus Equeffris dictus. Ajunt insuper, primo illi Equo, quem Neptunus protulit. Scyphio nomen fulle, adeo sibi concors in nigris toto Græcia semper fuit, ut nulla sit tam absurdâ fabula, quæ aliquo assertionis testimonio careat. Quodq; fictum

D à Poëcis est, Saturnum in Equum verum, quem tunc etiam perniciitate insignem canunt, uti Maro,

Georg. lib. 3.

Pernix Saturnus, & altum

Pelion bimittu fugiens implevit Equino:

quidam ex Astronomis ad astri velocitatēm fragmentum reserunt, cum amplissima celi spatia diurno motu velocissime transcurrat, si quanto distet intervallo, quamq; magno circuitu supra planetas reliquos feratur, consideraverimus: quamvis altero motu, quem hi naturalē dicunt, tardissimus planetarum omnium videatur. Ab hujusmodi perniciitate Abacuntis Prophetæ dictum, *Quia ascendes Abac. c. 3.* super Equis tuos, Theologi de Apostolis prædictū volunt, unde repentina salus eslet omnibus piis proventura. Et unius sane celeritatis ergo Virgilianus Aeneas præmia proponit, *Equum insignem phaleris,* *An. lib. 5.* ei,

F 3

ei, qui pedum cursu primus metam attigerit. Et in numismatis, nunc Equus currens, nunc ipse Pegasus, alis adiectis culis, lumina rem alacritate gestam ostendit.

SOL. CAP. IV.

Gillieri
nominata
& Q. Titi.

Lib. 3.

Alias verò alatus Equus Soli etiam attribuitur. Nam in Gallieni numis alatus Equus est cum inscriptione, Soli cons. AUG. In numo verò Q. TITI in quo Pegasus, quasi non satis ex eo expressa eslet celeritas, qua in obeundis Reipub. negotiis usus fuerat, barbato ejus capiti ex altero latere culo addita ala, cuiusmodi specie Mercurius in aliquot veterum monumentis conspicitur insignitus. Non desunt verò qui Pegafum in monetis etiam Corinthiorum fuisse tradant, quem Euboulos, Anchife, ον πελλαδος λαων appellari. Porro Pindarus Bellerophontem eo inventum Pegafum, frænum aureum dono à Pallade per somnium accepisse commemorat, unde postea infrænandorum Equorum usus ad posteros emanarit eoque, monumento voluerint Corinthii rei memoriam testam esse. Maro autem noster fræna Lapitharum inventum tradit eo Georgicon loco,

Fræna Pelethronii Lapitha, gyrosg, dederé.
Impositi dorso, atq. Evidem docere sub armis
Insultare solo, & gressus glomerare superbos.

HUMANÆ VITÆ LUBRICITAS.

CAP. V.

Sunt & qui Centauros in hoc eodem accipiunt significato, quodque illi pube tenus humana forma, reliquum Equina fiantur, vita nostræ terminum pernici cursu occupari significare putent: propterea quid mira lapsi lubricitate incauti semper arripimus. Nullus enim tam senex, qui se annum adhuc non spret superaturum. Sedenim Centauro alibi erit locus suus.

FAMA. CAP. VI.

Non sum verò nescius, authores esse, qui Pegafum, qualem quippe passim in Hadriani & L. Pap. Cursoris, & aliorum quoddriani numeris. rudent numis aspicimus, fama potius quam celeritatis indicium esse contendant. Nascitur is ex Medusa cæde: siquidem virtus cum terrorem amputaverit, famam generat. Terroris & admirationis hieroglyphicum esse Medusa caput, ostendimus in Serpente, cum de Domitiani gestamine loqueremur. Fama autem ubi primum genita per hominum ora incipit volitare, Musarum excitat frontem in Parnaso: quippe quid illustrium virorum præclaræ facinora, vatibus scribendi fuggerunt argumentum. Quod vero in Papyrio à re ipsa etiam cognomento Cursoris honestato, ex Pegaso alacritatem & festinatiam hominis significari dixeramus, Capræ insuper fugacis spoliū & fulmen & sagitta, quæ in eodem spectantur nimo, ad nostrum faciunt intellectum.

PROFUGUS. CAP. VII.

Sed quoniam esse video qui Persea quoque Pegaso inventum putent, examinandus est apud Hesiódum locus de Scuto Herculis, πέρισσα πέρισσα a Poëta dictum, quo loco Commentatores ajunt, animadvertisendum πόντον profugum significare, eamque esse glofographorum interpretationem. Avus enim Acrisius Persea domo expulit, quem minime moris est usquam Equidem inducere, sed talibus à Mercurio acceptis præditum aera perfulcare, de quo sic Ovid, Metam. lib. 4.

— Pennis ligat ille resumpit
Parte ab utraque pedes, teloq. accingitur unco,
Et liquidum motu talaribus aera sindit.

